ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 338

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4441. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 208 Ποιν. Δικονομίας καὶ καθορισμοῦ χρόνου διαρκείας προφυλακίσεως. 1

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Ἰουλίου 1929 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος». 2

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν. 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 208 Ποιν. Δικονομίας καὶ καθορισμοῦ χρόνου διαρκείας προφυλακίσεως.

Νόμος 4441

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας·

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 208 Ποιν. Δικονομίας τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ πλημμελημμάτων δύναται νὰ διαταχθῇ προφυλάκισις, 1) Κατ' ἀλλοδαπῶν μὴ ἐχόντων ἱκανὴν περιουσίαν ἐν Ἑλλάδι ἢ μὴ ἐγκατεστημένων μονίμως ἐν Ἑλλάδι καὶ μὴ μεταβαινόντων ἐπιτηδευμά τι. 2) Κατ' ἀγυρτῶν, ἀλητῶν καὶ ἐπαιτῶν. 3) Κατὰ τῶν διαπελούντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐκτόπισιν. 4) Κατὰ τῶν καθ' ὧν ὑπάρχει βάσιμος ὑπόνοια φυγῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. 5) Κατὰ τῶν τιμωρηθέντων τρία τὸ πολὺ ἔτη πρὸ τῆς πράξεως ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἀνωτέρας τοῦ μηνός. 6) Ἄνευ δὲ τῆς συνδρομῆς οὐδενὸς τῶν ἀνωτέρω ὅρων, κατὰ τῶν αὐτουργῶν καὶ συναιτίων ἑνὸς τῶν ἐν ἄρθροις 265, 266, 307 παράγρ. 3 καὶ 4, 331 παράγρ. 2, 373, 374, 408 παράγρ. 1, 410, 412, 419 παράγρ. 5, 427 παράγρ. 1, 454, 456, 467, 472 παράγρ. 1, 482 παράγρ. 1, πλημμελημάτων, κατὰ τῶν συναιτίων ἢ συνεργῶν ζωοκλοπῆς ἢ ζωοκτονίας καὶ τῶν ἐν ἄρθρ. 5 καὶ 11 τοῦ νόμου ΓΩΛΣ' ἀναγραφομένων πλημμελημάτων, κατὰ τῶν συναιτίων ἢ συνεργῶν λαθρεμπορίας, κατὰ τῶν αὐτουργῶν αἰσχροκερδείας καὶ μετὰ τῶν συναιτίων ἢ συνεργῶν ἁλιείας διὰ δυναμίτιδος.

2. Τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς προφυλακίσεως ἐφ' ὧν πλημμελημμάτων ὁρίζεται τοῦτο εἰδικῶς δι' εἰδικῶν νόμων, καταργεῖται.

3. Ἀνήλικοι μὴ συμπληρώσαντες τὸ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας των δὲν δύνανται νὰ προφυλακισθῶσι δι' οἱανδήποτε πλημμέλημα αὐτῶν ἄνευ τῆς συνδρομῆς ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1—5 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγραφομένων ὅρων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ κακουργημάτων ἐφ' ὧν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπόλυσις ἡ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἀνακριτοῦ ἢ Συμβουλίου διαταχθεῖσα προφυλάκισις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῶν 6 μηνῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐφ' ὧν κατὰ τὸ ἄρθρον 236 δὲν ἐπιτρέπεται τοιαύτη πέραν τῶν 9 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκθέσεως προφυλακίσεως.

2. Ἐπὶ πλημμελημάτων, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται προφυλάκισις μόνον ἐὰν συντρέχῃ τις ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίοις 1—5 τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναγραφομένων ὅρων, ἡ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου ἢ ἀνακριτοῦ διαταχθεῖσα δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 2 μηνῶν, ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἐν ἐδαφίῳ 6 τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναγραφομένων πέραν τῶν 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκθέσεως προφυλακίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀποφάσει τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου παρ' ᾧ διατελεῖ ὁ ἀνακριτής, ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διάρκεια τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως δύναται νὰ παραταθῇ γενικῶς μὲν ἐπὶ κακουργημάτων ἐπὶ τρίμηνον, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζομένου ὁρίου.

2. Ἐὰν ἀπηγγέλθη εἰς τὸν κατηγορούμενον κατηγορία διὰ διαδοχικῶς συρρέοντα κακουργήματα, ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως δύναται νὰ παραταθῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ μέχρις ἑνὸς ἔτους, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῆς αὐτῆς παραγράφου μέχρι 15 μηνῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ πάσης κατὰ προφυλακισμένου κατηγορίας ὁ ἀνακριτής, 10 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζομένης διαρκείας χρόνου προφυλακίσεως, γνωστοποιεῖ εἰς τὸν παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Εἰσαγγελέα ἐπὶ ἀποδείξει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν λήγει ὁ χρόνος οὗτος μετὰ τῆς γνώμης του περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παρατάσεως ἢ μή αὐτῆς. Ἐὰν δὲ συμφωνῶσι περὶ τῆς παρατάσεως δύνανται καὶ ἀπὸ καινοῦ νὰ ζητήσωσι ταύτην. Ἐὰν ὅμως δὲν συμφωνῶσιν, ὁ θεωρῶν αὐτὴν ἀναγκαίαν ὑποβάλλει αἴτησιν περὶ τούτου, ὁ δὲ διαφωνῶν δύναται νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του. Τοιαύτας παρατηρήσεις δύναται νὰ ὑποβάλῃ καὶ ὁ κατηγορούμενος δι' ὑπομνήματός του.

2. Ἡ αἴτησις, ἐκθέτουσα τοὺς λόγους δι' οὓς ζητεῖται ἡ παράτασις, ὑποβάλλεται 5 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως, διὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὸ Συμβούλιον, ὀφείλοντος νὰ συγκαλέσῃ τοῦτο παραχρῆμα, τὸ δὲ βούλευμα, ἐκδίδεται μίαν ἡμέραν τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως.

3. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

4. Παρελθούσης τῆς διαρκείας τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως (ἤτοι τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου καὶ τῆς δοθείσης τυχὸν παρατάσεως αὐτῆς) χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ ἐν τῷ μεταξὺ βούλευμα ὁριστικὸν ἐπὶ τῆς κατηγορίας, δικαιοῦται ὁ κατηγορούμενος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόλυσίν του.

"Αρθρον 5.

Αἱ κατὰ τὴν προδικασίαν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀνακριτοῦ, πολ. ἐνάγοντος, τοῦ ἐν προφυλακίσει ἢ τινὸς τῶν μετ' αὐτοῦ συγκατηγορουμένων, μεθ' ὧν διεξάγεται ἡνωμένως ἡ ἀνάκρισις, ἐγειρόμεναι διαφωνίαι καὶ γενόμεναι αἰτήσεις, ἐφ' ὧν δέον ν' ἀποφανθῇ κατὰ νόμον τὸ Συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον, αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι προθεσμίαι πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῶν κατὰ τῶν, διαρκούσης τῆς προδικασίας ταύτης, ἐκδιδομένων βουλευμάτων, ὡς καὶ αἱ ἀνακοπαὶ κατὰ τοῦ ἐντάλματος φυλακίσεως, ἀναστέλλουσι τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως, μέχρι τῆς τελεσιδίκου ἐπὶ τούτων ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ μόνον ἐὰν αἱ διαφωνίαι, αἰτήσεις καὶ ἔνδικα μέσα εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, ἐγχειρίσεως καὶ ἀσκήσεώς των. Τοιαῦται ὅμως παρὰ τῶν μὴ ἐν προφυλακίσει συγκατηγορουμένων ἐνέργειαι δύνανται νὰ δώσωσι χώραν εἰς χωρισμὸν τῆς ἀνακρίσεως, διατασσομένης ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως αἰτήσει τοῦ ἐν προφυλακίσει.

"Αρθρον 6.

1. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀμετακλήτου ἐπὶ τῆς κατηγορίας βουλεύματος τοῦ διατάσσοντος τὴν διάρκειαν τῆς προφυλακίσεως ἀναστέλλεται ἡ ἀποφυλάκισις τοῦ κατηγορουμένου μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς κατὰ τοῦ ἐν προφυλακίσει κατηγορίας.

2. Ἀναστέλλουσιν ἐπίσης τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι προθεσμίαι πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ὡς καὶ ἡ ἄσκησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐν προφυλακίσει ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως μέχρις ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως καθ' ἧς ἠσκήθη τοῦτο. Τὸ Δικαστήριον εἰς ὃ εἰσάγεται ἡ κατηγορία τὸ πρῶτον ἢ συνεπείᾳ ἐνδίκου μέσου δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἄρῃ τὴν ἀναστολὴν ἐὰν ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως ἔληξεν.

"Αρθρον 7.

1. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 ἀναστολὴ ἀποφυλακίσεως αἴρεται καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεώς του νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀποφυλάκισίν του ἐὰν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀμετακλήτου βουλεύματος ἐπὶ τῆς κατηγορίας ἢ ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἐπὶ ταύτης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου δὲν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον κλῆσις εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τὴν πρώτην δικάσιμον αὐτοῦ ἢ τινὰ τῶν δικασίμων τῆς πρώτης συνόδου τοῦ Κακουργιοδικείου μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται καὶ ἐὰν ματαιωθείσης ἢ ἀναβληθείσης τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας ἢ γενομένης αἰτήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 46 64 Ποιν. Δικ. ἀφορώσης κατηγορίαν προφυλακισμένου δὲν εἰσαχθῇ ἡ κατηγορία ἢ ἡ αἴτησις εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν, κατὰ τὸν διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ὁριζόμενον χρόνον, τῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς ματαιώσεως ἢ ἐγχειρίσεως τῆς αἰτήσεως.

"Αρθρον 8.

Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 5 ὁριζόμεναι προθεσμίαι δύνανται νὰ παραταθῶσι κατὰ ἡμίσεων, αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου πρὸς εἰσαγωγὴν Εἰσαγγελέως, ὑπὸ τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ οὗτος Συμβουλίου, ὡς καὶ νὰ δοισθῇ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 7 ἑτέρα δικάσιμος ἐὰν ἡ ἐν τῇ πρώτῃ ταιαύτῃ εἰσαγωγῇ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁριζομένης προθεσμίας δὲν εἶναι δυνατὴ ἐξ οἱουδήποτε λόγου

"Αρθρον 9.

1. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἀνακοπῆς κατὰ βουλεύματος ἢ ἄλλης αἰτήσεως σχετικῆς πρὸς κατηγορίαν ἀφορῶσαν προφυλακισμένον εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 ὁριζομένη προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ σχετικοῦ βιβλίου τῆς Εἰσαγγελίας βεβαιώσεως τῆς λήψεως εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τῆς σχετικῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας δικογραφίας.

2. Ὁσάκις ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρῶν παραπέμπει κατὰ τὸ ἄρθρον 497 καὶ 498 εἰς τὸ ἁρμόδιον ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἡ συνεπείᾳ τοῦ ἐνδίκου τῆς ἀναιρέσεως μέσου ἐπερχομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 ἀναστολὴ παρατείνεται μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς ὁριστικῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας ἀποφάσεως. Ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς παραπομπῆς ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7.

"Αρθρον 10.

Τὴν ἀποφυλάκισιν λόγῳ λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως ἢ ἕνεκα λόγου αἴροντος τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποφυλακίσεως διατάσσει πάντοτε ὁ ἐγείρας τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν Εἰσαγγελεὺς αἰτήσει τοῦ ἐν προφυλακίσει. Ἐν διαφωνίᾳ ἀποφαίνεται τὸ Συμβούλιον ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

"Αρθρον 11.

1. Ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ διατάσσουσα τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου εἴτε αὐτὴ ἀπ' εὐθείας εἴτε κατ' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου δικαιοῦται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ἀπολυόμενον νὰ μὴ παραμείνῃ εἰς ὡρισμένα μέρη καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν τόπον τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος ἢ τὸν τῆς κατοικίας τοῦ ἀδικηθέντος ἢ νὰ μὴ ὑπερακρύνηται ἀπὸ ὡρισμένου μέρους ἄνευ τῆς ἐγγράφου αἰτήσεώς του, καὶ ἄλλους σχετικοὺς περιορισμούς.

2. Ὁ εἰς ὃν ὑπεβλήθησαν τοιαῦται ὑποχρεώσεις θεωρεῖται ὡς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐν ἀθετήσει αὐτῶν διώκεται ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 188 Π.Ν. τῆς ποινῆς ἐκτιομένης ἀθροιστικῶς. Ὡς ἀπόπειρα θεωρεῖται πᾶσα ἐνέργεια σαφῶς ἐκδηλοῦσα πρόθεσιν διαφυγῆς τῶν τοιούτων ὑποχρεώσεων. Ὁ διὰ τοιαύτην πρᾶξιν προφυλακισθεὶς δὲν δύναται ν' ἀπολυθῇ ἐπὶ ἐγγυήσει.

"Αρθρον 12.

Ἐὰν δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ τοῦ νόμου ΓΨΠΓ' διαταχθῇ ἡ ἀποφυλάκισις τοῦ ἐν προφυλακίσει τοῦ μὴ κατοικοῦντος ἢ μὴ διαμένοντος πρὸ τῆς προφυλακίσεως μονίμως εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ἐνείραντος τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν εἰσαγγελέως ἢ ὑποχρεωθῇ οὗτος, ὅπως μὴ παραμένῃ εἰς αὐτὴν, δὲν ἐκτελεῖται αὕτη πρὶν ἢ ὁ ἀποφυλακιζόμενος διορίσῃ ἀντίκλητον ἐκ τῶν δικηγόρων τῶν διωρισμένων παρὰ τῷ δικαστηρίῳ παρ' ᾧ ὁ ρηθεὶς εἰσαγγελεύς.

"Αρθρον 13.

1. Ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου γίνεται δι' ἐκθέσεως συνταστομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 73 καὶ 74 Π.Δ. ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν καὶ ἑνὸς φύλακος ὡς γραμματέως. Ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς διπλοῦν ἀποστέλλεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα ὀφείλοντα νὰ κοινοποιήσῃ τὸ ταχύτερον τὸ ἓν τούτων εἰς τὸν διοριζόμενον, τὸ δὲ ἕτερον νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν δικογραφίαν.

2. Εἰς τὸν ἀντίκλητον τοῦτον κοινοποιεῖται πᾶν δικόγραφον τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ὡς καὶ τὰ εἰσαγωγικὰ τῶν ἐνδίκων μέσα ἔγγραφα, πλὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς κατηγορίας

ἐγγράφου εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἢ Ποιν. Ἐφετεῖον ἢ Κακουργιοδικεῖον καὶ τοῦ δικογράφου τῆς πολ. ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2—13 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προσωρινῶς δι' ἐγγυήσεως ἀπολυομένων. Ὡς πρὸς αὐτοὺς ὅμως αἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων ὁριζόμεναι πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ τὸ Δικαστήριον προθεσμίαι εἰσὶν διπλάσιαι.

2. Καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ ἐν προφυλακίσει ἀποφυλακίζεται λόγῳ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀποφυλακίσεως, εἰς τὸν ἐπὶ ἐγγυήσει ἐπιστρέφεται τῇ αἰτήσει του ἡ ἐγγύησις ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου παρ' ᾧ διατελεῖ ὁ ἐγείρας τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν εἰσαγγελεύς.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐπιστροφὴν τῆς ἐγγυήσεως γίνεται παραγγελίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, δυναμένου νὰ ἐπιβάλῃ συγχρόνως εἰς τὸν εἰς ὃν ἐπιστρέφεται ἡ ἐγγύησις κατηγορούμενον καὶ τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρ. 11 ὑποχρεώσεις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀθέτησις αὐτῶν συνεπάγεται τὰς συνεπείας τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἐν προφυλακίσει τελούντων, ἐφ' ὅσον ὁ διανυθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ χρόνος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2)3 τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζομένου χρόνου. Ἄλλως προστίθενται εἰς τὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου διανυθέντα ἐν προφυλακίσει χρόνον τρεῖς ἔτι μῆνες ἐπὶ κακουργημάτων καὶ εἷς ἢ δύο μῆνες ἐπὶ πλημμελημάτων κατὰ τὰς ἐν § 2 τοῦ ἄρθρου 2 διακρίσεις.

2. Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν διατελούντων ἤδη ἐν προσωρινῇ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσει.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 6 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Δίγκας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Ἰουλίου 1929 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 4192 τῆς 10 Ἰουλίου 1929 «περὶ ἀκυρώσεως συμβάσεως ἀφορώσης τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος», δημοσιευθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 226 ἰδίου ἔτους φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ σύμφωνον σχετικὴν γνωμοδότησιν ὑπ' ἀριθ. 212 τῆς 26)8)1929 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Ἰουλίου 1929 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Λαχείου ἀπαρτίζεται ἐξ ἀξιωματικῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ναυτικοῦ ἀποσπωμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν προτάσει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὑπαλλήλων, ἐξομοιουμένων πρὸς τοὺς δημοσίους, προσλαμβανομένων δὲ διὰ διορισμοῦ ἰδιωτῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ κατατάξεως ὑπαλλήλων τῆς τέως Ἀνωνύμου Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαχείου. Τὸ ἐξ ὑπαλλήλων προσωπικὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 12 ὑπαλλήλους καὶ 3 εἰσπράκτορας ἢ κλητῆρας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἡ Διοικοῦσα τὸ Λαχεῖον Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προέρχηται εἰς συμφωνίας μετὰ Τραπεζῶν, Πρακτορείων καὶ ἄλλων Ὀργανώσεων ἢ Συλλόγων, ἀξιοχρέων πάντων κατὰ τὴν κρίσιν της, διὰ τὴν ἐπὶ πιστώσει χορήγησιν αὐτοῖς ποσοστήτων γραμματίων τοῦ Μεγάλου καὶ Λαϊκοῦ Λαχείου πρὸς πώλησιν μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν γραμματίων ἐντὸς τασσομένης παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προθεσμίας καὶ ἐπὶ προμηθείᾳ μὴ ὑπερβαινούσῃ τὰ 8 ο)ο τῆς ἀξίας αὐτῶν».

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. Μιχαλακόπουλος
Τὰ Μέλη
Δημ. Γ. Δίγκας, Κ. Γόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Σ. Γονατᾶς, Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Β. Δεληγιάννης.

(3)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ πραγματογνωμοσυνῶν Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1863 καὶ τοῦτο διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 2 Νοεμβρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 185 κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν κανονισμὸν ἐνεργείας πραγματογνωμοσυνῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Ἐπιμελητηρίου, ἔχοντα οὕτω.

Κανονισμὸς πραγματογνωμοσύνων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐνεργείας πραγματογνωμοσύνης ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς δικαιοδοσίας καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν σχετικῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνονται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πραγματογνωμόνων ὃν κατὰ διετίαν καταρτίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ προσληφθῶσιν ἔκτακτοι πραγματογνώ-

μονες όσάκις κρίνῃ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἐπιβαλλόμενον, δικαιολογεῖται ὅμως ἡ πρόσληψις αὕτη ἐν τῇ πράξει διορισμοῦ. Οἱ τακτικοὶ πραγματογνώμονες ὁρκίζονται ἐφ' ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, οἱ δὲ ἔκτακτοι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

"Αρθρον 3.

Ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται παρ' ἑνὸς μέχρι τριῶν πραγματογνωμόνων, οἵτινες ὁρίζονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὡς πραγματογνώμονες ἀποκλείονται νὰ διορισθῶσιν.

α') συγγενεῖς μέχρι δ' βαθμοῦ πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

β') οἱ ἔχοντες ἄμεσον συμφέρον ἐκ τῆς ὑποθέσεως.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὀνομασίας τῶν πραγματογνωμόνων, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ λόγου ἐξαιρέσεως προκύψαντος ἢ γνωσθέντος βραδύτερον, ὑποβάλλει δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τὸν λόγον, δι' ὃν ζητεῖ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ πραγματογνώμονος. Ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει ἀμέσως ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

Ἀποδεχόμενος ὁ Πρόεδρος τὴν αἴτησιν ὁρίζει διὰ τῆς πράξεως δι' ἧς δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ τὸν ἀντικαταστάτην τοῦ ἐξαιρεθέντος πραγματογνώμονος.

"Αρθρον 5.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ὅστις δέον νὰ κέκτηται τὴν νομικὴν ἱκανότητα τοῦ διαχειρίζεσθαι τὴν ἰδίαν περιουσίαν, ὑποβάλλει αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς διπλοῦν.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ.

α') τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐνέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης.

β') Ἀκριβῆ καὶ σαφῆ σημείωσιν τῶν ἐρωτημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ πραγματογνώμονες ὀφείλουσι νὰ ἀποφανθῶσι.

γ') Ἐὰν πρόκειται περὶ πραγματογνωμοσύνης ἐμπορευμάτων, σημείωσιν τῶν ἐμπορευμάτων ἐὰν θὰ ἐξετασθῶσιν ὑπὸ πραγματογνωμόνων ἐν συνόλῳ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος.

Ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει δείγματος, δέον τοῦτο νὰ προσάγηται μετὰ τῆς αἰτήσεως.

Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα θὰ ἐξετασθῶσιν ἐν συνόλῳ, σημείωσιν τῆς θέσεως ὅπου ταῦτα εὑρίσκονται, τῆς ποσότητος σημείων κλπ.

"Αρθρον 6.

Ὁ Πρόεδρος ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως ἐὰν μὲν θεωρῇ ταύτην ἀπαράδεκτον, ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα, μὲ σημείωσιν τοῦ λόγου τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως, ἄλλως νὰ προβῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἰς τὴν ὀνομασίαν τῶν πραγματογνωμόνων καὶ εἰς τὴν παραπομπὴν τῆς ἑτέρας τῶν αἰτήσεων εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, ὁρίζων ἅμα τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ γίνῃ ἡ πραγματογνωμοσύνη.

Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου καὶ ἀντίγραφον τῆς ὁποίας, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κοινοποιεῖται εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

"Αρθρον 7.

Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνοντες τὴν αἴτησιν, ὁρίζουσι τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης.

Ὁ ὁρισμὸς γίνεται διὰ πράξεως γραφομένης κάτωθι τῆς αἰτήσεως, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὴν αἴτησιν.

"Αρθρον 8.

Οἱ πραγματογνώμονες κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἐνεργοῦσι τὴν πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων, συντάσσουσι δὲ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν διασκέψει. Μὴ ἐμφανισθέντος πραγματογνώμονός τινος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου προβαίνει εἰς ἀντικατάστασίν του διὰ πράξεως δεόντως ἠτιολογημένης.

Εἰδικώτερον ἡ ἔκθεσις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐνεργηθείσης πραγματογνωμοσύνης, τὰ ὀνόματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ αἰτοῦντος, τὴν πρᾶξιν διορισμοῦ, τὴν κατάστασιν, τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς τελεῖ, τὸ εἶδος ἐφ' οὗ ἡ πραγματογνωμοσύνη, ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν καὶ ἀξιοσημείωτον λεπτομέρειαν.

Αὕτη κατατίθεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως διὰ πράξεως συνταχθησομένης κάτωθεν αὐτῆς καὶ ὑπογραφομένης παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, κοινοποιεῖται δὲ ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

"Αρθρον 9.

Εἰς περίπτωσιν ἀποχρώντος δεδικαιολογημένην, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δύνανται οὗτος, εἴτε νὰ παρατείνῃ τὴν ἀρχικῶς ὑπὸ τούτου καθορισθεῖσαν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πραγματογνωμοσύνη, εἴτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐφόσον θὰ ἦτο ἀσαφὴς ἢ ἐλλιπής, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀσκεῖ ὁ Πρόεδρος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 5 ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἠτιολογημένη πρᾶξις τοῦ Προέδρου κοινοποιουμένη εἰς τοὺς πραγματογνώμονας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὴν αἴτησιν ἐνδιαφερομένους.

"Αρθρον 10.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ παρασταθῶσι μετὰ τῶν πραγματογνωμόνων αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου τῆς πρὸς τοῦτο πληρεξουσιότητος διδομένης δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον ἢ τηλεγραφικῶς.

Ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται ἐγκύρως καὶ ἐρήμην τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἕδρας αἱ σχετικαὶ περὶ διορισμοῦ πραγματογνωμόνων καὶ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου πραγματογνωμοσύνης ἐπαναλήψεως, ἀναβολῆς καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται τηλεγραφικῶς.

"Αρθρον 11.

Δικαιώματα ἐκ πραγματογνωμοσυνῶν ὁρίζονται δραχ. 60 μέχρι 400, ἀναλόγως τῆς διαφορᾶς ἢ τῆς ἀπασχολήσεως τῶν πραγματογνωμόνων, ἅτινα ὁρίζει ἑκάστοτε ὁ Πρόεδρος, ἐκ τούτων δὲ τὸ ἥμισυ περιέρχεται εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Τὰ δικαιώματα ταῦτα προκαταβάλλουσιν οἱ τὴν πραγματογνωμοσύνην αἰτοῦντες, ματαιουμένης δ' ὁπωσδήποτε ταύτης ἐπιστρέφεται τὸ ἥμισυ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας.

Ἐπίσης ὁ τὴν πραγματογνωμοσύνην ἐξαιτούμενος προκαταβάλλει καὶ τὰ τυχὸν ἀπαιτηθησόμενα ἄλλα ἔξοδα (χαρτοσημάνσεως, τηλεγραφικὰ κλπ.) προσδιοριζόμενα κατὰ προσέγγισιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τὰ ὁποῖα, ματαιουμένης τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν καταβάλλοντα ἄνευ οὐδεμιᾶς κρατήσεως.

"Αρθρον 12.

Ἡ ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ ἅπασαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν πραγματογνωμοσύνην πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου καταχωροῦνται εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ὑδρᾳ τῇ 26 Αὐγούστου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Κ. Γόντικας

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.